

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortatio Ad Reditvm In Catholicam Ecclesiam, Ovicvlis Christi, Gevsiaa Tempestate Per Hollandiam Et Vicinvm Belgvm Misere Dispersis

Lindt, Willem van der

Coloniae, 1577

VD16 L 1932

20. Epilogus huius exhortationis, quae necessarium colligit & imprecatur omnibus a fide Christi Euangelica seductis, ad Catholicam Christi Ecclesiam reditum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31553

pijsque exercitijs subinde foueatur, obscura scit, interit, exstinguitur, emoritur: potissimum, cum mala opera non cauentur, quæ vere à Christo dictæ sunt tenebræ, quod mentem sublustri euangelicæ fidei luce partim illuminatam iterum obscurant, & horrendas errorum, hæreseon & idololatriæ offundunt tenebras, ita vt peccata iam non reputentur peccata. Proinde vt Christus monet, qui faciendis diuinæ legis operibus seriam dant operam, illi demum veram esse Christi doctrinam intelligunt. Sic enim ait Pharizeis, Qui fecerit veritatem, intelliget quod mea doctrina est ex Deo. Hanc viam intelligendæ diuinæ veritatis Dauid tenebat, cum sibi gratulatur, Custodiuit anima mea testimonia tua: ideo dilexit ea vehementer! custodia enim legum Dei, est dilectio.

Caput XX.

Epilogus huius exhortationis, quæ necessarium colligit & imprecatur omnibus a fide Christi Evangelica seductis, ad Catholicam Christi Ecclesiam reditum.

Epilogus. **H**anc Christi monitionem (quæ impenetrabilis est cõtra graues errores Diaboli hæreses, & crassos impietatis Sathanicæ errores clypeus, ac vera pedibus piorum inueniendæ Christi veritatis lucerna) qui sequi serio sibi persuasum habet: is certissimam ingreditur viam, qua non modo vniuersa effugiat errorum passim regnantium contagia, sed in æternam etiam perueniat regni cœlestis vitam. Huc enim illa Diui Petri facit exhortatio, qua nos monet, vt per bona opera certam nostram faciamus vocationem regni cœlestis & electionem. Siquidem regnum illud beatum nobis hæc est conditio à Deo Patre promissum, si ad exemplum sanctorum omnium, pijs bonorum operum insistentes vestigijs, illud Christi mandatum præstare sat agamus, Si vis ad vitam ingredi, serua mādata. Hæc vna est via, qua

2. Pet. 1.

quæ ad Regnum Dei deducit: hæc vna est via, quæ certo ad vitam perducit æternam, quã ingressi omnes ad vnum Sancti, iã cum Christo regnãt beati. Non enim coronari à Christo Agonotheta potuerunt, nisi legitime certassent, diabolum strauissent, carnem edomuisissent, mundum & cõcupiscentias eius vicissent. Vnde tu Christiane, inquit Diuus Chrysostomus, delicatus es miles, si putas te posse sine pugna vincere, sine certamine triumphare. Exere vires, fortiter dimica, atrociter * in prælio isto concerta: considera pactum, conditionem *Forte legendum, acriter.* attende, militiam nosce: pactum, quod spopodisti: condicionem, qua accessisti: militiam, cui nomen dedisti. Hæc autem aggredi, præstare, consequi nullus potest, nisi qui in Christo manet. Nam qui manet in me, inquit, hic multum fructum affert. In Christo aut nemo manere potest, nisi qui in illa sua Catholica permanet ecclesia: extra quã non magis cui quã salus est, aut vita, quam ramo ab arbore sua præciso, cui vltius nec influxus, nec vigor, nec viros, nec vita potest perdurare. *Iohan. 14.* Nam dum in Christi Ecclesiam recipimur, eius membra per S. Baptismum effecti, amissam per Adæ peccatum vitam & spiritum viuificantem ab eo consequimur. A qua Christi familia dum nos, sacrilego Sathanicæ perfidiæ errore imbuti, & persuasi discedimus, nouam diaboli Synagogam, non in Christi, sed aut Caluini, aut Lutheri, aut Mennonis, aut Campani, aut alterius istorum Christi hostium nomine congregatam sectantes, nos in certissimum æternæ damnationis barathrum præcipitamus. Vnde nunc temporis verissimè cum SS. Orthodoxis Patribus, pij Pastores clamare non cessant, Non potest Deum habere Patrem, qui catholicam Christi Ecclesiam non habet Matrem. Ad quã vt nobis, & ceteris fratribus ad vnum omnibus, qui per certissimos Sathanæ nunc ad tempus regnantis ministros, Caluinistas, Lutheranos, Mennonistas, Dei permisso, sunt ad diabolicam fidei Christianæ apostasiam, & exitialem ab Ecclesia Christi Catholica defectionem tentati, redire atque constanter persistere contingat: nos Deum Opt. supplices obsecrare nunquã

definimus. Vos igitur fratres quod audistis ab initio, in vobis permaneat. Si in vobis permaneat, quod audistis ab initio: & vos in filio & Patre manebitis. Sicut docuit vos, manete in eo, & nunc filioli manete in eo: vt cum apparuerit, habeatis fiduciam, indubiamque fidei certo euangelicæ ac liquido Christianæ atque apostolicæ, sine qua non potestis saluare animas vestras, perusionem, & non confusione afficiamur ab eo, propter innouatam aut mutatam suam cœlestis Euangelij doctrinam, in aduentu eius: quando vniciq; reddet secundû opera sua. Nos enim filij sanctorum sumus, & vitam illam exspectamus, quam Deus daturus est his, qui FIDEM suam nõ mutant ab eo. Valete fratres in Domino Iesu dilectissimi, & cordi meo in vna Christi Iesu Ecclesia Catholica, vitaq; Christianis viris digna desideratissimi.

Vestri ad vnum omnium in Christo amantissimus, & ad omnia in Domino Iesu obsequia ex animo semper deditissimus, VVilhelmus Damasi van der Lindt, indignus Eccl. Ruremundensis Episcopus. 1577. Kalend. Ianuarijs.

F I N I S.